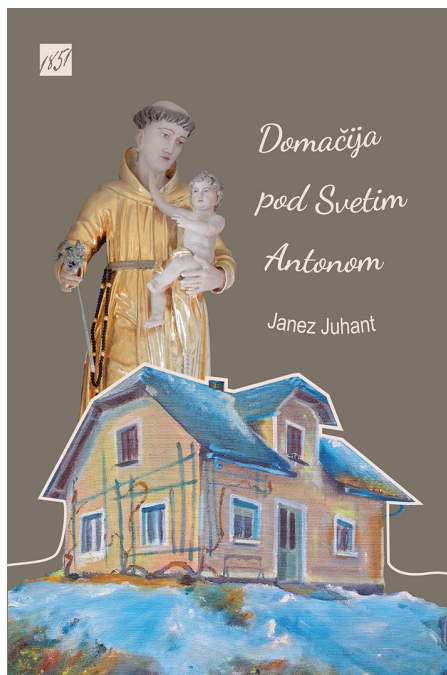

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

JANEZ JUHANT: DOMAČIJA POD SVETIM ANTONOM

Podatki o knjigi

- Naslov: Domačija pod Svetim Antonom
- Avtor: dr. Janez Juhant
- Urednica: dr. Tanja Ozvatič
- Format: 135 mm x 210 mm
- Vezava: mehka z zavih
- Število strani: 208
- ISBN: 978-961-278-692-2
- Cena: 22,50 EUR
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2024

Kontakt

Uredništvo

T 03 426 48 00

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Trpeče usedline življenja

Ob petdesetletnici duhovništva se je Janezu Juhantu izkristaliziralo zavedanje, kako neznamenit kamenček v mozaiku življenja in oznanjevanja je človek, tudi duhovnik. Vendar pa vsak človek s svojo vero, pogumom in dejavno zavzetostjo prispeva k upanju za življenje z Bogom in sobivanje z ljudmi tudi v najbolj zahtevnih razmerah. V takšnih so v hribovju med Litijo in Ljubljano živeli avtorjevi predniki, babica in ded ter njuni otroci, Janezovi starši, strici in tete – to je bil namreč na Slovenskem čas skrajnosti in nadčloveških ter nečloveških izzivov druge svetovne vojne in obdobja po njej.

»Očitno sem bil kot najstarejši otrok že v mladosti bolj deležen trpečih usedlin življenja. Zdi se, da me je s svojo nikoli izrečeno, a tiho, v molitvi izjokano bolečino zaznamovala stara mama, saj sem bil zelo navezan nanjo in ona name. Seveda sta me zaznamovala tudi mama in stric Toni, s katerim sem delil radosti in bolesti svojega odraščanja. Kot najstarejši sem bil še močnejše od drugih bratov in sestre deležen družinske kalvarije, svoje pa je dodal še oče s svojo posebno strogostjo do mene.«

Knjiga je preplet leposlovno zapisanih osebnih življenjskih zgodb avtorjevih prednikov in zgodovinskih ter domoznanskih stvarnih podatkov. Ker si kot narod in posamezniki šele danes skušamo naslikati celovito resnico o najtežjem obdobju našega naroda, je ta knjiga odličen prikaz razmer in bremen teh družin ter mnogih drugih Slovencev v nevarnem vojnem in revolucionarnem času, v katerega je bila večina prisiljena, z bremen pa so zaznamovali tudi potomce. Izkoreninjenje je grozilo celemu narodu, a branilci korenin so se temu upirali in zato doživljali kruto usodo nasilnih prevratnih posegov v osebno in narodno dostojanstvo. To breme je osebno zaznamovalo tudi avtorja in njegovo družino.

O avtorju

Dr. Janez Juhant je rojen 24. marca 1947 v Ljubljani, doma iz Štangarskih Poljan v župniji Štanga. Gimnazijo je končal na Srednji verski šoli v Vipavi, magisterij iz teologije in doktorat iz filozofije pa je opravil na Univerzi v Innsbrucku. Je duhovnik ljubljanske nadškofije (1974), član Evropske akademije znanosti in umetnosti (2012) ter zaslužni profesor Univerze v Ljubljani (2015). Je avtor knjig, učbenikov in razprav o problemih človeka, etike, družbe, slovenske in evropske idejne socialno-politične zgodovine. V svojih delih raziskuje pomen religije za človeka in družbo ter možnosti ponovnega utrjevanja krščanskih korenin v slovenskem in evropskem okolju za preživetje človeka in družbe v sodobnih globalnih izzivih.

Fotografija: Matic Stojš Lomovšek

Iz knjige

»Tončka, ali me imaš še rada?«

»Seveda te imam rada,« je odgovorila.

»Pa si se pripravljena z mano poročiti?«

Odločno in z žalostjo je odgovorila: »Veš, Toni, zdaj se je vse spremenilo.«

Toni je sicer slutil, za kaj gre, a je vseeno tvegala vprašanje: »Kaj se je spremenilo?«

Tončka je oklevajoče odgovorila: »Veš, Toni, to s tvojo roko. Saj si ne predstavljaš, da boš takšen, kakršen si zdaj, mogel skrbeti za družino. Ne morem se poročiti s teboj.«

Zmenek je bil zaključen in njun odnos za vedno končan. To je bil za Tonija hud udarec, ves se je stresel in se poslovil.

»Nasvidenje, Tončka, torej se najini poti za vse življenje razhajata,« je še zmozel spregovoriti in odšel je iz hiše. Med njima je nastal zid, ki je zacementiral sladko preteklost, ki ju je povezovala. Toniju pa je zabetoniral tudi prihodnost. Začutil je samoto, v katero ga je pogreznila. Ne le izguba roke, tudi novo vzdušje, ki je vladalo v deželi, ga je tlačilo. Žalosten je odšel, saj je prej vseeno še gojil upanje, da bo Tončka kljub invalidnosti ostala z njim. Stvarnost je težko pritisnila nanj; te zavrnitve ni mogel nikoli preboleti.

(Stran 117)

